

Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 27. novembrī Anastasia-Soultana Gaki iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2017. gada 27. septembra rīkojumu lietā T-366/16 Gaki/Eiropols

(Lieta C-671/17 P)

(2018/C 249/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Anastasia-Soultana Gaki (pārstāvis: G. Keisers, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Aģentūra tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropols)

Eiropas Savienības Tiesa (desmitā palāta) ar 2018. gada 7. jūnija rīkojumu noraidīja apelācijas sūdzību kā daļēji acīmredzami nepamatotu un daļēji acīmredzami nepieņemamu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai segt savus tiesāšanās izdevumus pašai.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 9. janvārī iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) – Finnair PLC/Igor Turtschin u.c.

(Lieta C-15/18)

(2018/C 249/05)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Atbildētāja un apelācijas sūdzības iesniedzēja: Finnair PLC

Prasītāji un atbildētāji apelācijas instancē: Igor Turtschin, Evgeniya Turtschina, Leon Turtschin

Ar 2018. gada 6. jūnija rīkojumu lieta tika izslēgta no Tiesas reģistra.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 27. martā Deichmann SE iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtnā palāta) 2018. gada 17. janvāra spriedumu lietā T-68/16: Deichmann SE/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-223/18 P)

(2018/C 249/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Deichmann SE (pārstāve: C. Onken, Rechtsanwältin)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, Munich, SL

Prasījumi:

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 17. janvāra spriedumu lietā T-68/17;

- atcelt *EUIPO* Apelācijas ceturtās padomes 2015. gada 4. decembra lēmumu lietā R 2345/2014-4;
- alternatīvi – nodot lietu Eiropas Savienības Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai;
- piespriest atbildētājam un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus tiesvedībā pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka ar apstrīdēto lēmumu esot vairākos aspektos pārkāpti Kopienas regulas par preču zīmi 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 15. panta 1. punkts (šobrīd – Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “ES regula par preču zīmi”) 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 18. panta 1. punkts). It īpaši Vispārējā tiesa neesot pareizi noteikusi jēdziena “preču zīme” nozīmi Kopienas regulas par preču zīmi 51. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 15. panta 1. punktā.

- (1) Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot nepareizi novērtējusi attiecīgās preču zīmes veida noteikšanas nozīmi un tiesiskās sekas. Tā esot kļūdaini pieņēmusi, ka nav nozīmes tam, vai apstrīdētā preču zīme ir klasificēta kā grafiska preču zīme vai pozīcijas preču zīme. Tomēr faktiski atšķirībai starp dažādiem preču zīmju veidiem ir būtiska ietekme uz to priekšmetu un veidu, kā tās tiek izmantotas. Apstrīdētās preču zīmes kā grafiskas preču zīmes lietošana būtiski atšķirtos no veida, kā tā tiktu lietota, ja tā būtu pozīcijas preču zīme.
- (2) Otrkārt, Vispārējā tiesa neesot pareizi noteikusi apstrīdētās preču zīmes priekšmetu, bet esot aplūkojusi un uzskatījusi apstrīdēto preču zīmi par pozīcijas preču zīmi. Apstrīdētā preču zīme esot grafiska preču zīme, jo tā ir tikusi pieteikta un reģistrēta kā grafiska preču zīme, un neesot iesniegts apraksts vai atkāpe, kas norādītu uz pretējo. Vienkārša pārtrauktas līnijas izmantošana nepadarot grafisku preču zīmi par pozīcijas preču zīmi.
- (3) Rezultātā Vispārējā tiesa esot kļūdaini pieņēmusi, ka *Munich S.L.* ir pierādījusi savas preču zīmes faktiski izmantošanu, pierādot apavu pārdošanu, uz kuru sāniem ir novietotas divas sakrustotas līnijas. Šāda izmantošana atbilstot tikai pozīcijas preču zīmes izmantošanai, bet ne grafiskas preču zīmes, tādas kā apstrīdētā preču zīme, izmantošanai.

⁽¹⁾ OV 2017, L 154, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 30. martā iesniedza *Landesverwaltungsgericht Tirol* (Austrija) – PI

(Lieta C-230/18)

(2018/C 249/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesverwaltungsgericht Tirol

Pamatlietas puses

Prasītāja: PI

Atbildētāja: *Landespolizeidirektion Tirol*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 15. panta 2. punkts, kurā ir paredzēts, ka katrs Savienības pilsonis var brīvi meklēt darbu, strādāt, izmantot tiesības veikt uzņēmējdarbību un sniegt dažādus pakalpojumus jebkurā dalībvalstī, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas, līdzīgi kā *Tiroler Landespolizeigesetz* 19. panta 3. punkts, LGBL Nr. 60/1976, kurā pēdējie grozījumi izdarīti ar likumu LGBL Nr. 56/2017, ļauj iestādes struktūrvienībai, neveicot iepriekšēju administratīvu procedūru, īstenot pasākumus, izdodot tiešus rīkojumus un piemērojot piespiedu līdzekļus, tādus kā īpaši uzņēmuma tūlītēju slēgšanu, tiem neesot pagaidu rakstura pasākumiem?